

T R E Ś Ć Nr. 485.

ZŁOTO ZDROŻEJE !	str. 1
HOLENDERSKI RYNEK PIENIĘŻNY NAJTANSZY NA SWIECIE.	" 1
KREDYTY AGRARNE BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODO- WYCH.	" 2
ZABIEGI O STABILIZACJĘ PESETY.	" 2
POŁOŻENIE FINANSOWO-GOSPODARCZE ŁOTWY.	" 3
STANY ZJEDNOCZONE A ZAGADNIENIE ODSZKODOWAN NIEMIECKICH.	" 4
REFORMA PODATKOWA W ROSJI SOWIECKIEJ.	" 7
SZWAJCARSKI RYNEK DYSKONTOWY .	" 9
POŁROczne BILANSE BANKÓW WIEDENSKICH .	" 10
BILANSE MIESIĘCZNE BANKÓW NIEMIECKICH .	" 11
DALSZY DOPLYW ZŁOTA DO BANKU FRANCJI .	" 12
HANDEL ROSJI SOWIECKIEJ W CIĄGU PIERWSZYCH 3 KWARTAŁÓW 1929/1930 ROKU .	" 12

.....

WIADOMOŚCI FINANSOWE, WALUTOWE
I KREDYTOWE.

ZŁOTO ZDROŻEJE !

Holenderski "DE TELEGRAAF" z 24 b.m. podaje, że w AFRYCE POŁUDNIOWEJ czarni robotnicy kopalń złota zastrajkowali, żądając podwyższenia dotychczasowego wynagrodzenia, które co prawda było haniebne. Jeśliby zaś uczyniono zadość ich żądaniom, wówczas złoto musiało by znacznie zdrożeć. Już od dawna bowiem wartość czystego złota w wydobywanym w TRANSWALU kruszcu okazuje się minimalna. Gdy bowiem przed wojną z jednej tony wydobywano co najmniej 11.7 gramów czystego złota, to obecnie wydobywa się zaledwie 6 gramów. Konieczną jest przeto eksploatacja na coraz szerszą skalę, co oczywiście zwiększa koszty.

Od 1915 r. eksploatacja złota wogóle poczęła stopniowo spadać. Naraźnie AFRYKA POŁUDNIOWA wciąż jeszcze dostarcza połowę zdobyczy całej kuli ziemskiej, AMERYKA i KANADA zaś dostarczają tylko po 1/10, a reszta krajów zaledwie 2 do 3%. Z powodu zmniejszonej jednak eksploatacji w minach transwalskich dokona się niebawem zapewne zupełna zmiana dotychczasowej sytuacji. Praca bowiem w nowo-odkrytych złożach kalkuluje się tańiej, niż w AFRYCE POŁUDNIOWEJ, która też ze zgrozą patrzy na tę konkurencję. Liczyć się przeto należy ze zdrożeniem złota.

HOLENDRSKI RYNEK PIENIĘŻNY NAJTAŃSZY NA ŚWIECIE.

"NIEUWE ROTTERDAMSCHE COURANT" z 24 b.m. stwierdza, że upłynnienie holenderskiego rynku pieniężnego w drugiej połowie

października r.b. postąpiło w nadzwyczajnej mierze naprzód. Olbrzymiej podaży bowiem odpowiada tylko minimalny popyt. W szczególności pieniądź dzienny nie znajduje wogóle odbiorców, pomimo, iż ofiarowuje się go po - 0.5%! Popyt na weksle jest też przeto niezwykle wielki. Dyskont prywatny zaś spadł z tego powodu do 1.40%, czyli o przeszło 1% poniżej raty oficjalnej.

Podaż pieniądza prolonacyjnego jest nader obfita tak, że stopa spadła z 1.95 do 1.25%. Wielkie banki były zmuszone ponownie obniżyć odsetki od wkładów. Ogólna suma wreszcie emisyj na AMSTERDAMSKIM RYNKU KAPITAŁOWYM w pierwszych 9 miesiącach r.b. wyniosła 103.58 miliona guldenów, gdy w tym samym okresie 1929 r. dosięgła 136.31 miliona guldenów. W szczególności zaś spadły emisje zagraniczne, a to z 41.31 do 21.53 miliona guldenów.

KREDYTY AGRARNE BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH.

"BASLER NACHRICHTEN" z 24-go b.m. podają, że BANK WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH w BAZYLEI w ostatnich czasach udzielił bankom emisyjnym POLSKIM, RUMUNJI i CZECHOSŁOWACJI krótkoterminowych kredytów na cele rolnicze, które to sumy instytucje te oddały do dyspozycji BANKOM ROLNYM. Ostatnio także GRECKI BANK EMISYJNY otrzymał od BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH 5-ciomiesięczny kredyt w wysokości 200.000 funtów na poparcie rolnictwa greckiego.

ZABIEGI O STABILIZACJĘ PESETY.

"HAMBURGER NACHRICHTEN" z 24 b.m. donoszą z LONDYNU, iż toczą się tam między gubernatorem BANKU ANGLJI, prezesem BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH, a prezesem BANKU HISZPANJI rokowania

mające na celu umożliwienie HISZPANJI s t a b i l i -
z a c j i pesety z pomocą wielkiego
k r e d y t u międzynarodowego. Jak wiadomo, rządy
hiszpańskie już od kilku lat daremnie czyniły zabie-
gi o z a h a m o w a n i e spadku waluty.
Nie pomógł atoli KOMITET INTERWENCYJNY, który zdo-
był kredyty w ANGLJI, AMERYCE i ARGENTYNIE, nie po-
mogła też pożyczka wewnętrzna w
wysokości 350 milionów pesetów. Również i p o d -
w y ż s z e n i e ceł w złocie nietylko po-
zostało bez s k u t k u, lecz spowodowało na-
wet zaostrzony p o p y t na dewizy.

W HISZPANJI silny spadek wa-
luty najchętniej kładzie się na karb rzekomej spe-
kulacji b a i s s o w e j. Faktem jednak jest,
że długotrwały kryzys walutowy przypisać należy
głównie n i e f o r t u n n e j gospodarce b u d -
ż e t o w e j. To też w europejskich kołach finanso-
wych panuje przekonanie, że dopiero gdy rząd hiszpań-
ski zdecyduje się ugruntować walutę na p a r y t e -
c i e z ł o t a, zamierzona akcja międzynarodowa
odniesie pożądany skutek.

POŁOŻENIE FINANSOWO - GOSPODARCZE ŁOTWY.

Według "BALTISCHE PRESSE"
z 24 b.m. łotewski minister finansów na wieczorne
dyskusyjnym w TOWARZYSTWIE EKONOMICZNEM przedstawił
położenie finansowo-gospodarcze ŁOTWY w następujący
sposób:

Pogłoski o rzekomo kata-
strofalnem położeniu gospodarstwa łotewskiego przy-
pisać należy d w ó m przyczynom, mianowicie
n a d m i e r n y m w y d a t k o m tegorocznego
budżetu w wysokości 31 milionów zł. oraz przyznanym
przez rząd sumom na przeprowadzenie ustawy z b o -
ż o w e j. Zaprzeczyć wszelako nie da się, że gospo-
darstwo łotewskie obecnie walczy z t r u d n o ś -
c i a m i. Co zaś tyczy się w szczególności b u d -
ż e t u, to jestem przekonany, iż na przyszły rok
uda mi się zrównoważyć g o s u m ą 178 milionów zł. R e o r -
g a n i z a c j a systemu p o d a t k o w e g o
jest już w d r o ż o n a. Zamierzam mianowicie
w dziedzinie podatku d o c h o d o w e g o o b -
n i ż y ć minimum egzystencji i stawki, ażeby
osiągnąć równomierny rozdział ciężaru podatkowego.

z w o l n i o n e z podatku dochodowego będą do pewnej granicy o d s e t k i od wkładów oszczędnościowych, ażeby tym sposobem poprzeć g r o m a d z e n i e k a p i t a ł u . Reorganizacji ulegnie również podatek handlowo- przemysłowy.

Co zaś tyczy się w a l u t y, to muszę z całą stanowczością o d e p r z e ć wszelkie puszczane w obieg pogłoski o jej rzekomen z a c h w i a n i u się, ponieważ są one zgoła b e z p o d s t a w n e . Nie mam wogóle dość słów na p o t ę p i e n i e pewnej osobistości ze sfer gospodarczych, która swemi S.O.S. - sygnałami przyczyniła się do szerzenia niczem nieuzasadnionego p o p ł o c h u . Mimo niezaprzeczalnych trudności bowiem proces r e g e n e r a c j i gospodarstwa łotewskiego postępuje n a p r z ó d . Podstawy gospodarstwa naszego są z d r o w e i dlatego możemy żywić nadzieję, iż przetrzymamy obecne ciężkie czasy, które w dodatku LOTWIE nie dają się bynajmniej tak silnie we znaki, jak wielkim państwom przemysłowym ZACHODU.

Oczywiście, że położenie p r z e m y s ł u łotewskiego nie jest dziś pomyślne. Bez c e ł o c h r o n n y c h nie uda się też przyjść mu z pomocą. Trudność jednak tkwi w tem, że LOTWA, podobnie jak liczne inne państwa, przystąpiła do KONWENCJI GENEWSKIEJ, mającej na celu u s u n i ę c i e barjer celnych.

STANY ZJEDNOCZONE, A ZAGADNIENIE ODSZKODOWAŃ NIE-
MIECKICH.

"NEW YORK HERALD" z 23-go października r.b., wskazując na zasadniczą zmianę w stanowisku STANÓW ZJEDNOCZONYCH wobec zagadnienia reparacyjnego stara się wyjaśnić, jakie czynniki wpłynęły na tak istotną rewizję poglądów: od odrzucenia traktatu wersalskiego przez senat waszyngtoński urzędowym stosunkiem do sprawy odszkodowań było zupełne desinteressesment. Rząd waszyngtoński postanowił nie ingerować w sporach wynikłych wskutek rozachunków i układów

reparacyjnych . Rząd waszyngtoński w sposób najbardziej stanowczy negował stale jakoby istniał jakiś związek pomiędzy spłatą odszkodowań przez NIEMCY, a spłatą skonsolidowanych długów wojennych przez państwa koalicji . Dopiero przed trzema miesiącami MELLON złożył oświadczenie , że STANY ZJEDNOCZONE nigdy nie uznają zależności spłaty przypadających im długów wojennych od spłaty odszkodowań przez RZESZĘ NIEMIECKA krajom należącym do koalicji. Ten sam pogląd uzasadniał HOOVER w swoich mowach , jako kandydat partji republikańskiej na prezydenta STANÓW ZJEDNOCZONYCH. Należy sobie to wszystko uprzytomnić, aby zrozumieć , jak radykalny zwrot nastąpił w orjentacji politycznej WASHINGTONU .

Czynnikiem decydującym , który zmusił rząd związkowy do zmiany utartych poglądów był ostry kryzys gospodarczy , który wbrew wszelkim przepowiedniom nietylko nie osłabł , ale jeszcze coraz bardziej się wzmacnia . Zmiana konjunktury możliwa jest tylko przez akcję międzynarodową, a podstawą takiej akcji międzynarodowej musi być sprawa odszkodowań. Chociaż plan YOUNGA niewątpliwie był znacznym postępem ku rozstrzygnięciu tego zagadnienia , to jednak nie można uznać, aby to załatwienie było ostateczne , albo bez zastrzeżeń zadawalające .

Wobec olbrzymiego spadku cen **który nastąpił już** po przyjęciu planu YOUNGA i wobec wyraźnych dalszych tendencji deflacyjnych na rynku światowym , jest oczywiste , iż realny ciężar odszkodowań niemieckich znacznie wzrósł. Pozatem nastąpiło dotkliwe pogorszenie konjunktury gospodarczej, tak , że NIEMCY, które w okresie ustalenia planu YOUNGA posiadały nie dużo więcej niż milion bezrobotnych , w ciągu zimy r.b. będą musiały płacić zapomogi 3½ milionom ludzi bez pracy . Zmniejszona zdolność nabywcza rynku niemieckiego, przy jednocześnie wzmożonej konieczności eksportu , komplikuje i tak trudną sytuację gospodarczą EUROPY i STANÓW ZJEDNOCZONYCH. NIEMCY są jednym z największych rynków zbytu świata i w interesie krajów eksportujących, a m.in. i FRANCJI, jest utrzymanie zdolności nabywczej NIEMIEC. Wobec upadku handlu zagranicznego STANÓW ZJEDNOCZONYCH zagadnienie rynku niemieckiego staje się również dla eksporterów amerykańskich bardzo aktualne .

Chociaż wskutek kryzysu światowego FRANCJA dotychczas mniej ucierpiała , niż inne kraje, to przecież i francuscy ekonomiści stwierdzają dotkliwe straty poniesione przez FRANCJĘ. Zanika tak olbrzymie źródło dochodów , jak turystyka, z którego FRANCJA czerpała co rok kilkanaście miliardów fr. Depresja na giełdach francuskich na ch.

rakter zatrważający, a jednocześnie ujawniają się niepokojące symptomy inflacji. Inflacyjny skutek olbrzymiego dopływu złota, który w ciągu 2-cho lat osiągnął sumę miljar d o l a r ó w, był nieunikniony w kraju, gdzie tempo rozwoju gospodarczego jest nader powolne. Obroty gospodarcze FRANCJI od czerwca 1928 r. nie tylko nie zwiększyły się, ale w wielu działach raczej się skurczyły. Zrozumiałe jest, że jednoczesne kurczenie się obrotów przy gwałtownem zwiększaniu się ilości złota monetarnego musi mieć wpływ inflacyjny na ceny. To też mimo, iż ceny hurtowe, zależne od notowań na rynkach światowych, spadają również i we FRANCJI, ceny detaliczne stale się podnoszą. Wskaźnik cen detalicznych wynosił w lipcu 601, w sierpniu - 626, a we wrześniu - 637.

Wszystko to wpływa na zmianę stosunku FRANCJI do sprawy odszkodowań. Kryzys gospodarczy czyni tedy pod wieloma względami obecny okres bardzo odpowiednim dla istotnych zmian w spłacie odszkodowań niemieckich i usuwa wiele przeszkód natury politycznej i psychologicznej. Pozostaje otwartem zagadnieniem, czy należy zrewidować zasadniczo plan spłat czy też ogłosić tymczasowe moratorium. Ale to jest kwestja techniczna, mająca znaczenie drugorzędne, wobec kapitalnego zagadnienia walki z kryzysem światowym.

Sfery międzynarodajne wśród bankierów amerykańskich sądzą, że tylko zmiana konjunktury gospodarczej może powstrzymać katastrofalny krach giełdowy, który obecnie przybrał rozmiary prawdziwej klęski gospodarczej. Ani banki, ani też żadne syndykaty spekulacyjne nie panują już obecnie nad giełdą nowojorską: rozpoczął się paniczny odwrót, którego kresu nikt nie zna. Możliwe są jeszcze niebywałe katastrofy, bo nad giełdą wisi wciąż groźba olbrzymich likwidacyj spowodowanych częściową chociażby spłatą 8½ miljar d o l a r ó w kredytów lombardowych, udzielonych przez banki pod zastaw papierów wartościowych, nie licząc kilku miliardów dolarów pożyczonych przez banki brokerom, t.j. maklerom giełdowym.

To też radykalne żądanie usunięcia wszystkich przeszkód politycznych i finansowych, które powstrzymują gospodarczą odbudowę po wojnie światowej, wychodzi obecnie przedewszystkiem ze sfer giełdowych i bankowych. Prezydent HOOVER i rząd waszyngtoński w dużej mierze pod naciskiem finansjery nowojorskiej zmuszeni byli zrewidować swoje poglądy na sprawę długów i odszkodowań. Jest oczywiste, że im gwałtowniejszy będzie krach giełdowy

tem usilniej sfery te będą się domagały zastosowania radykalnych metod w celu złagodzenia kryzysu. Tymczasem konjunktura gospodarcza pogarsza się z miesiąca na miesiąc: wskaźnik obrotów handlu detalicznego wskazuje, że kurczenie się zdolności nabywczej wewnętrzny rynek STANÓW ZJEDNOCZONYCH jest zjawiskiem, z którym coraz bardziej musi się liczyć przemysł amerykański. W ciągu III-go kwartału 1930 r. około 130 wielkich towarzystw akcyjnych/przeważnie przemysłowych/ zmuszone było znacznie zredukować swoją dywidendę, a część tych koncernów nie wypłaciła żadnej dywidendy. Ogólnie sądzą, iż IV kwartał r.b. będzie pod względem dywidend daleko gorszy. Ponadto na wzmagający się kryzys wskazuje statystyka załadowań wagonów na kolejach amerykańskich.

Wobec wzmagającej się depresji na rynku wewnętrznym pewne ożywienie działalności przemysłu amerykańskiego mogłoby nastąpić tylko przez zwiększenie eksportu. Ale to jest niemożliwe dopóki nie zostanie dokonana istotna zmiana w gospodarczych stosunkach EUROPY.

REFORMA PODATKOWA W ROSJI SOWIECKIEJ .

"EKONOMICZESKAJA ŻYZN" z 22 października r.b. podaje obsterną charakterystykę reformy podatkowej w ROSJI SOWIECKIEJ, która sprowadza się do oparcia systemu podatkowego Z.S.R.R. na podatku obrotowym. Po uproszczeniu sowieckiego systemu podatkowego obowiązują podatki następujące:

A/ W t.zw. "uspołeczionym dziale gospodarstwa społecznego"/socjalistycznym sektorze/ - 1/podatek obrotowy, 2/ podatek dochodowy, 3/ udział państwa w zyskach przemysłu uprząstwowionego przemysłu i handlu, banków, sowchozów i t.d.

B/ Dla t.zw. "czastno-kapitalistycznego sektora"/t.j. dla osób i przedsiębiorstw prywatnych - z wyjątkiem rolnictwa - ustalone są dwa podatki: 1/ podatek przemysłowy, 2/ podatek dochodowy.

C/ Ponadto istnieje jeszcze ogólny podatek, t.zw. "jedynąją gosudarstwennąją poszłina", która zastępuje wszelkie opłaty stemplowe, sądowe i inne.

Najważniejszym z tych 6 podatków jest podatek obrotowy, opłacany przez przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielcze. Podatek ten zastępuje 56 różnych podatków, płaconych dotychczas przez rzeczony przedsiębiorstwa, m.in. również i takie opłaty, jak wszelkie składki z tytułu ubezpieczeń społecznych, przymusowe zapisy na pożyczki uprzemysłowienia i t.d. Przemysł sowiecki i przedsiębiorstwa państwowe, komunalne i spółdzielcze nie będą płaciły żadnych innych podatków, ani ponosiły ani żadnych innych świadczeń społecznych, poza podatkiem obrotowym oraz wzmiankowanym już podatkiem dochodowym. Obowiązuje jeszcze przelew do skarbu państwa ustalonej części zysków.

Jednak i podatek dochodowy obowiązuje właściwie tylko przedsiębiorstwa mieszane. Ustawa wrześniowa o reformie podatkowej przewiduje, iż podatek dochodowy opłacają/ prócz przedsiębiorstw prywatnych/ te przedsiębiorstwa, w których udział państwa lub spółdzielni wynosi co najmniej połowę kapitału zakładowego: wówczas stawka podatku dochodowego wynosi 20% czystego zysku. O ile udział w t.zw. towarzystwach mieszanych, należący do państwa lub spółdzielni, wynosi mniej niż połowę, wówczas towarzystwo z kapitałem mieszanym jest opodatkowane w ten sam sposób, jak przedsiębiorstwo prywatne. Przedsiębiorstwa, w których cały kapitał należy do państwa, gminy lub spółdzielni nie opłacają podatku dochodowego, gdyż ten podatek jest uważany za uiszczony przez przelew ustawowej części zysku czystego przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych do kasy skarbowej.

Przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielcze obowiązane są tedy do uiszczenia poza podatkiem obrotowym jedynie udziału w zysku, który dla przedsiębiorstw transportu wodnego wynosi 30% czystego zysku, dla BANKU PAŃSTWA 50%, dla innych banków oraz przedsiębiorstw handlowych — 84%. Wszystkie inne przedsiębiorstwa/ przedewszystkiem przemysł państwowy/ winny płacić państwu 81% czystego zysku. Te towarzystwa akcyjne, których wszystkie akcje należą do państwa wpłacają swój udział w zyskach do kasy skarbowej tak samo, jak przedsiębiorstwa państwowe, a więc nie opłacają tem samem podatku dochodowego.

SZWAJCARSKI RYNEK DYSKONTOWY .

"THE ECONOMIST" w ostatnim numerze zamieszcza na powyższy temat szeroko zakreślony artykuł , którego zasadnicze wywody brzmią , jak następuje:

Mylne jest przedewszystkiem mniemanie , jakoby szwajcarski rynek finansowy był b a r d z i e j międzynarodowy od wszystkich innych rynków . Pochodzi ono zaś głównie stąd , że l i c z n e zagraniczne instytucje finansowe korzystają z gościnności szwajcarskiej. W rzeczywistości bowiem rynek szwajcarski, w przeciwieństwie do a m s t e r - d a m s k i e g o , jest przeważnie rynkiem n a r o d o w y m . Gdy w HOLANDJI o b c e banki i filje c h ę t n i e są widziane , to w SZWAJCARJI zarówno u s t a w y , jak i p r a k t y k a o g r a - n i c z a j ą ich czynność. Z drugiej zaś strony SZWAJCARJA posiada t y l e w ł a s n y c h instytucyj finansowych, że dla obcych n i e w i e l e już tylko pozostaje pola działania . Szwajcarskie banki znowu same n i e m a j ą prawie żadnych f i - l i j z a g r a n i c z n y c h .

SZWAJCARSKI BANK NARODOWY traktuje w dodatku z a g r a n i c z n e w e k s l e kredytowe i rembursowe i n a c z e j , niż krajowe. Przyjmuje je bowiem tylko na 20 d n i i t o w ograniczonej liczbie i tylko w s p ó l n i e z wekslami k r a j o w e m i . Wynika też stąd c o n a j - m n i e j p ó ł p r o c e n t o w a r ó ż n i c a w stopach dyskontowych co oczywiście z a g r a n i c y u n i e m o ż l i w i a korzystanie z n i s - k i c h szwajcarskich stóp procentowych. Ten to system właśnie umożliwił SZWAJCARSKIEMU BANKOWI NARODOWEMU w czasie spowodowanego nowojorską hossą giełdową, w z r o - s t u stopy procentowej u t r z y m y w a ć bez zmiany swoją 3½%-wą stopę dyskontową. Obecnie r ó ż - n i c a procentowa na szwajcarskim rynku pieniężnym wy- nosi tylko około 1/8, a rozpięcie z m n i e j s z a się wogóle w miarę n a p ł y w u k a p i t a ł u . Na odwrót zaś rozpięcie to r o ś n i e , jeśli w i n - teresie gospodarstwa rodzimego leży, by z a g r a n i c z n y p o p y t na kapitał nie wiódł do p o d w y ż - s z e n i a stóp procentowych . Jest to z punktu w i - dzenia szwajcarskiego, oczywiście, system w p r o s t i d e - a l n y .

 WIADOMOŚCI BANKOWE .

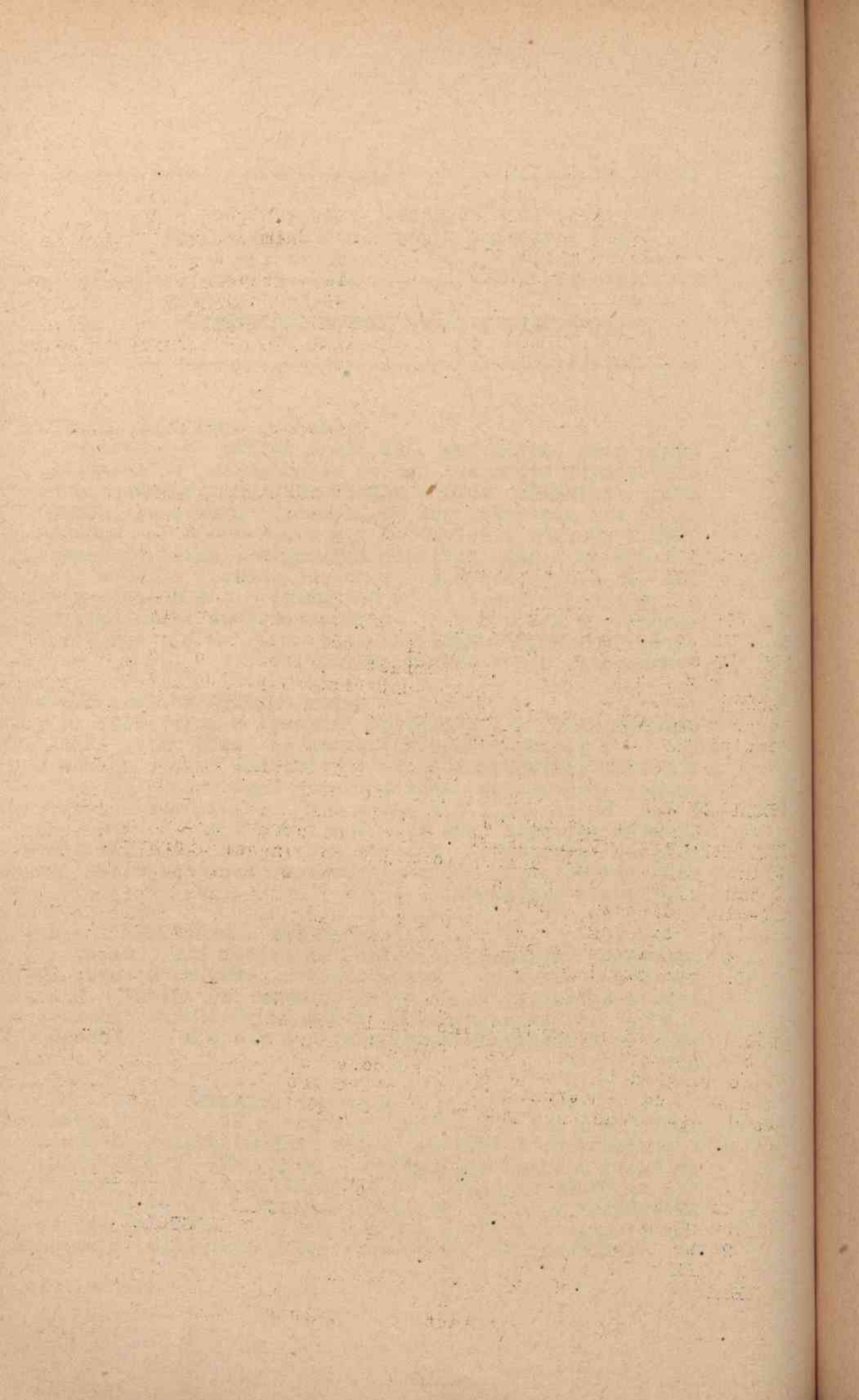
 PÓŁROCZNE BILANSE BANKÓW WIEDENSKICH .

Wiedeński "DER KAPITALIST" z 24-go b.m. stwierdza, iż wśród świeżo ogłoszonych półrocznych bilansów banków wiedeńskich na szczególną uwagę zasługuje bilans CREDIT-ANSTALT, ponieważ zawiera po raz pierwszy już także cyfry przejętej BODEN-CREDIT-ANSTALT. Cyfra dłużników wzrosła z 1.073 do 1.532 milionów szylingów, czyli o prawie 50%. Tak samo ma się rzecz z cyfrą wierzycieli. Natomiast nie mogli wzrosnąć wkłady oszczędnościowe, ponieważ interes ten w BODEN-CREDIT-ANSTALT był słabiej rozwinięty, niż w CREDIT-ANSTALT.

Cyfry NIEDEROESTERR. ESCOMPT-GESELLSCHAFT nie wykazują jeszcze najmniejszej zmiany z powodu przejętej przez tę instytucję VEREINIGTE ELECTRIZITÄTSGESELLSCHAFT. Półroczne cyfry wykazują tylko jednostajny dalszy rozwój tego przedsiębiorstwa. I tak cyfra dłużników, podobnie, jak w II-gim półroczu 1929 r. wzrosła o równo 23 miliony szylingów. Wzrost zaś wkładów oszczędnościowych w obu półroczach wyniósł razem równo 7 milionów szylingów.

W "WIENER BANKVEREIN" cyfry półroczne nieznacznie tylko zmieniły się wobec końcowych cyfr rocznych 1929 r. Należy wszakoż uwzględnić, że te cyfry końcowe są zawsze wyższe od semestralnych i dlatego też dla mediów roku nie oznaczają bynajmniej spadku interesów.

W innych bankach ujawnia się tylko minimalny ubytek cyfry dłużników w porównaniu z 1929 r. I tak w KOMPASSBANK z 30.68 do 24.99 miliona szylingów, w BANK FÜR OBEROSTÖRR. UND SALZBURG z 44.92 do 43.70 miliona, a w BANK FÜR STEIERMARK z 11.36 do 10.81 miliona, którym to cyfrom odpowiadają analogiczne cyfry wierzycieli. W MERKURBANK natomiast cyfra dłużników w okresie

od połowy 1928 do połowy 1929 r. wzrosła z 92.19 do 105.49, gdy w ostatnim okresie tylko do 107.95 miljona. Do grupy o wzrastającej cyfrze dłużników, względnie wierzycieli należą ponadto: OESTERR.CREDIT-ANSTALT / dłużnicy: z 45.04 do 54.49 miljona / LAENDERBANK / dłużnicy: z 226.66 do 238.52 miljona / i ARBEITERBANK / dłużnicy: z 38.70 do 48.44 miljona szylingów /.

BILANSE MIESIĘCZNE BANKÓW NIEMIECKICH.

Berlińska "BOERSEN-ZEITUNG" z 26 b.m. stwierdza, że bilanse wielkich banków niemieckich za WRZESIEŃ r.b. odzwierciedlają wyraźnie spowodowane zajściami politycznymi zaostrenie się stosunków pieniężnych w terminie jesiennym. W 6 największych bankach cyfra wierzycieli zmniejszyła się o dalsze 132 miljony mk. t.j. do 11.672 miljona czyli, że od końca czerwca r.b. ubytek wyniósł 625 miljonów mk.

Przypisać to zaś należy po największej części wycofaniu pieniądza z granicznego, zaś częścią także przemianie wkładów krajowych na pieniądz dzienny. Cyfra dłużników natomiast nieco wzrosła, mianowicie o 22 miljony czyli do 6.369 miljonów mk. Celem wyrównania ubytku wierzycieli banki rozszerzyły obieg swych weksli, a ponadto korzystały w większej mierze z kredytu w BANKU RZESZY, bo do 41 miljonów mk. Reporty i lombardy dosięgły bardzo niskiego poziomu, gdyż spadły o 32 miljony t.j. do 430 miljonów mk. Płynność wreszcie zmniejszyła się z 55.27 do 54.75%.

 DALSZY DOPEŁYW ZŁOTA DO BANKU FRANCJI .

"INFORMATION FINANCIÈRE" z dnia 25 października r.b. wskazuje, iż dopływ złota do BANKU FRANCJI trwa w dalszym ciągu bez przerwy. Ostatni wykaz BANKU FRANCJI z 16 października r.b. wskazuje, że w ciągu ostatniego tygodnia rezerwa złota tej instytucji emisyjnej zwiększyła się o 1.019 milionów fr. Od połowy września zapas złota w BANKU FRANCJI wzrastał jak następuje :

Data wykazu	Zapas złota
18 września 1930 r.	47.672 milionów fr.
25 " " "	48.431 " "
2 października " "	49.101 " "
9 " " "	49.448 " "
16 " " "	50.567 " "

W ciągu tedy 4 tygodni, które upłynęły od wyborów do parlamentu RZESZY zapas złota BANKU FRANCJI powiększył się o 2.9 miljarda fr. t.j. o 116 milionów fr. Jest to przeważnie złoto niemieckie, które napłynęło do BANKU FRANCJI wskutek spłaty francuskich kredytów krótkoterminowych, wycofanych z NIEMIEC .

 WIADOMOŚCI EKONOMICZNE .

HANDEL ROSJI SOWIECKIEJ W CIĄGU PIERWSZYCH 3 KWARTAŁÓW
1929/1930 ROKU .

"DIE OSTWIRTSCHAFT" Nr. 10
z października r.b. podaje następującą statystykę wy -

wozu i przywozu ROSJI SOWIECKIEJ w ciągu pierwszych 9 miesięcy 1929/30 r. / t.j. w okresie od 1-go października 1929 r. do 1 lipca 1930 r./, Statystyka handlu zagranicznego jest obecnie ogłaszana w ROSJI SOWIECKIEJ z ogromnym opóźnieniem, co jest niezrozumiałe, bo do 1930 r. ukazywały się miesięczne wykazy, gdzie zwykle w 3 tygodnie po upływie ostatniego miesiąca ogłaszana była wartość przywozu i wywozu. Już w końcu 1929 r. zlikwidowane zostały sprawozdania konjunkturalne, a dane o handlu zagranicznym prasie sowieckiej są ogłaszane z 4-miesięcznym opóźnieniem.

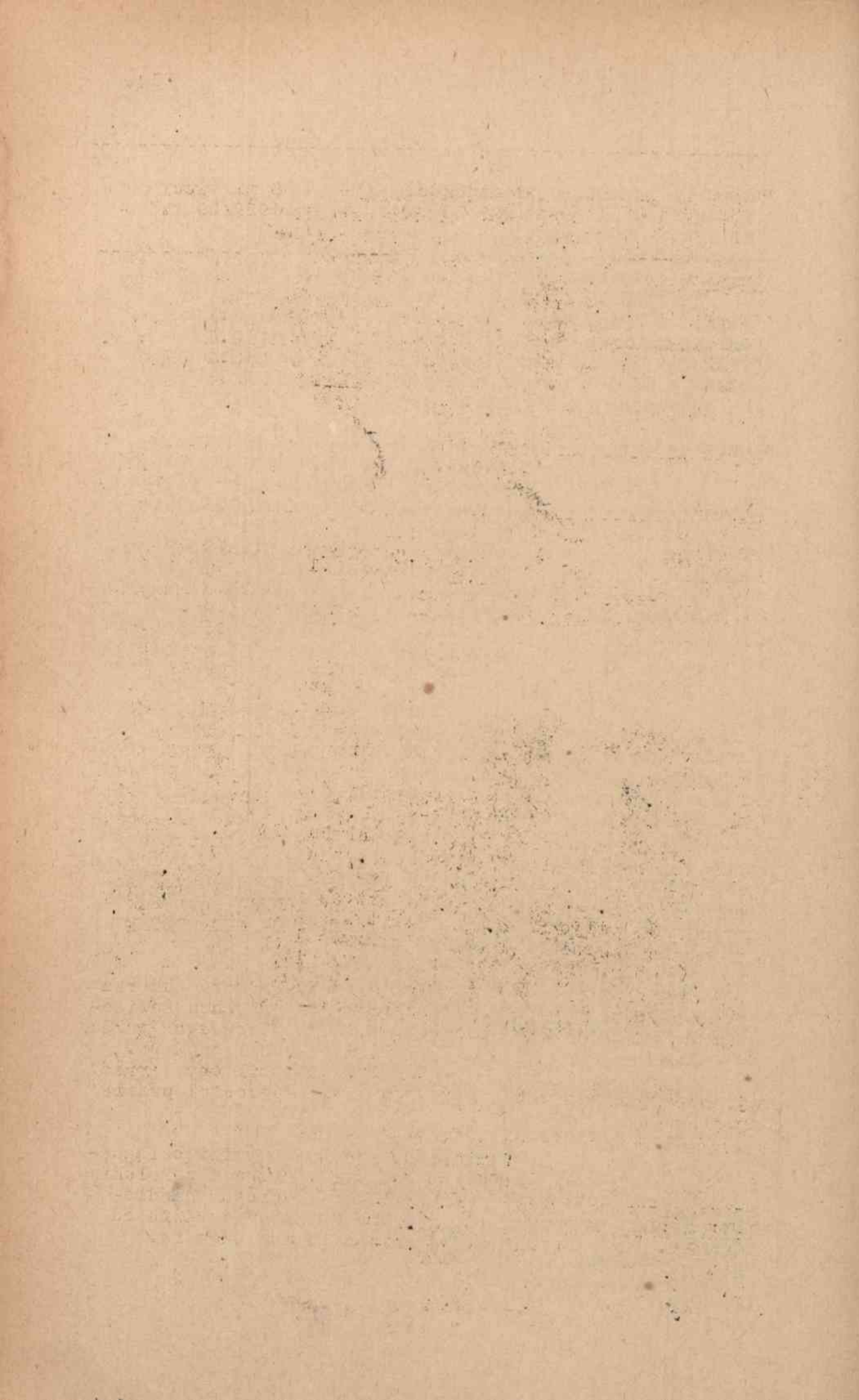
	9 miesięcy 1929/30 r.	9 miesięcy 1928/29 r.	Zwiększenie w 1929/30 r.
Przywóz	802.4	594.8	35 %
Wywóz	726.2	621.9	17 %
S a l d o	- 76.2	+ 27.1	

w m i l j o n a c h r u b l i.

Handel zagraniczny ROSJI SOWIECKIEJ wykazywał w ciągu pierwszych 8 miesięcy r.b. stale saldo bierne. Dopiero w czerwcu po raz pierwszy uzyskane zostało saldo czynne w bardzo skromnej sumie 1.3 miliona rb. Należy podkreślić, że w bilansie handlowym Z.S.R.R. wywóz drzewa ma coraz większe znaczenie: w ciągu pierwszych 9 miesięcy 1929/30 r. wartość tego wywozu stanowiła 103 miliony rb., t.j. 15% wartości całego eksportu sowieckiego. W czerwcu 1929 r. wywóz drzewa wynosił 14.8 miliona rb., zaś wywóz produktów naftowych - 12.5 miliona rb., w czerwcu 1930 r. natomiast wywóz drzewa osiągnął wartość 24.1 miliona rb., zaś wywóz produktów naftowych tylko 13.3 miliona rb. Gdy więc eksport nafty zwiększył się bardzo nieznacznie, eksport drzewny pod względem wartości wzrósł o 63%, a pod względem ilościowym prawie się podwoił.

Na poszczególne kraje przypadają następujące kwoty przywozu i wywozu.

K r a j	9 miesięcy 1929/30 r.	9 miesięcy 1928/29 r.
Przywóz		
Niemcy	160.2	156.4
St. Zjednoczone	202.0	38.3
W. Brytanja	61.9	31.0
Francja	22.4	22.7

K r a j	9 miesięcy 1929/30 r.	9 miesięcy 1928/29 r.
---------	--------------------------	--------------------------

Przywóz

Włochy	8.1	6.1
Czechosłowacja	17.7	14.6
Polska	24.4	10.3
Łotwa	9.6	10.4

Wywóz

Niemcy	165.1	150.1
St. Zjednoczone	32.1	28.6
W. Brytania	152.9	124.1
Francja	32.1	32.6
Włochy	32.1	22.3
Czechosłowacja	4.8	4.9
Polska	11.7	9.1
Łotwa	59.1	60.3

w m i l j o n a c h r u b l i .

Oczywiste jest, że dane dotyczące wywozu z ROSJI SOWIECKIEJ do ŁOTWY nie obejmują jedynie towarów nabytych przez dla potrzeb rynku łotewskiego. Łotwa jest jedynie krajem tranzytowym i znaczna część towarów, która w statystyce sowieckiej figuruje jako wywieziona do ŁOTWY, jest faktycznie nabyta przez W. BRYTANIĘ, STANY ZJEDNOCZONE, a przede wszystkim NIEMCY.

W statystyce przywozu uderza przede wszystkim olbrzymie zwiększenie przywozu sowieckiego ze STANÓW ZJEDNOCZONYCH: w ciągu pierwszych trzech kwartałów przywóz ten wynosił około 89 milionów rb., a w ciągu tegoż okresu 1929/30 r. 202 miliony, wtedy gdy wywóz sowiecki do St. Zjednoczonych pozostał prawie niezmienny.

Nader pomyślne wyniki osiągnęła POLSKA w handlu z ROSJĄ SOWIECKĄ. Przywóz z Polski zwiększył się o 130%: saldo czynne obrotu handlowego z ROSJĄ SOWIECKĄ, wynosi dla POLSKI w okresie od 1/X.1929 do 1/VII.1930 przeszło 14 milionów rb.

1
2
3
4
5

6
7
8
9
10

11
12
13
14
15

16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

101
102
103
104
105
106
107
108
109
110